

Świat bez Ciebie

słowa: Katarzyna Brzustewicz, muzyka: Ryszard Pomorski

Jak mogłam oddech składać w drzewach
i pocałunki słać porankom?
Jak mogłam noce w pieśń odziewać
i koić bojaźń kołysanką?

Jak mógł zaistnieć świat przed Tobą?
Jak mogły dni przed Tobą wstawać?
Świat nieświadomy Twego przyjścia
mógł tylko świata sens udawać...

Jak mogłabym przez czas wędrować
i rankiem oczy swe otwierać?
Jak mogłabym siebie zachować,
gdyby nie było Cię tu teraz?

Jak mógłby istnieć świat bez Ciebie?
Jak mógłby dzień bez Ciebie zasnąć?
Świat pozbawiony Twego światła
musiałby nieuchronnie zgasnąć...

Jak będę mogła brzask powitać
i słów dotykiem dobro budzić?
Jak będę mogła w duszach czytać
i wrażliwością karmić ludzi?

Jak mógłby świat po Tobie istnieć?
Jak mógłby dzień się z nocą łączyć?
Odchodząc, weź mnie, bo po Tobie
stęskniony świat musi się skończyć...